

**แผนการจัดการความรู้
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗**

**กองการเจ้าหน้าที่
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี**

แผนการจัดการความรู้

ปีงบประมาณ ๒๕๕๗

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

คำนำ

ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา ข้อที่ ๓ กำหนดให้สถาบันมีการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งต้องมีการจัดการความรู้ เพื่อมุ่งสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้ โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในสถาบันซึ่งจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคล หรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในสถาบันสามารถเข้าถึงความรู้และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้สถาบันมีความสามารถในการแข่งขันสูงสุด กระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันประกอบด้วยกระบวนการระบุมหาวิทยาลัย การคัดเลือก การรวบรวม การจัดเก็บข้อมูล การเข้าถึงข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกสถาบันการสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในสถาบัน การกำหนดแนววิธีปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันให้ดียิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้ จึงได้จัดทำแผนการจัดการความรู้ขึ้น โดยได้กำหนดประเด็นการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ และครอบคลุมทุกพันธกิจ มีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะ จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีการรวบรวมความรู้ และนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในปีการศึกษาที่ผ่านมาและในปีการศึกษาปัจจุบัน ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังได้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเครือข่ายการจัดการความรู้กับสถาบันการศึกษาอื่นๆ เพื่อนำความรู้ ประสบการณ์ และแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานต่อไป

ผศ.ดร.ธนพรรณ ธานี

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์

ประธานการจัดการความรู้

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

มกราคม ๒๕๕๗

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
บทที่ ๑ บทนำ	
• ประวัติการก่อตั้งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	๑
• ปรัชญาการศึกษา	๓
• วิสัยทัศน์	๓
• อัตลักษณ์	๓
• เอกลักษณ์	๓
• พันธกิจ	๔
• เป้าหมายเชิงกลยุทธ์	๔
• วัตถุประสงค์	๕
• กลยุทธ์การดำเนินงาน	๖
• คณะกรรมการการจัดการความรู้	๑๑
บทที่ ๒ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการความรู้	
• แรงจูงใจในการริเริ่มการจัดการความรู้	๑๒
• ประเภทความรู้	๑๒
• โมเดลการจัดการความรู้	๑๔
• คนสำคัญที่ดำเนินการจัดการความรู้	๑๕
บทที่ ๓ แผนการจัดการความรู้	๑๘
• การจัดการความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐาน- คุณวุฒิแห่งชาติ TQF	๑๙
• การสร้างงานวิจัยเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ การวิจัย	๒๓
• คณะผู้จัดทำ	๒๕

บทที่ ๑

บทนำ

ประวัติการก่อตั้งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เปิดทำการเรียนการสอนครั้งแรกในปีการศึกษา ๒๕๓๑ ภายใต้ชื่อ "วิทยาลัยอุบลราชธานี" สังกัดมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยเปิดทำการสอนในสาขาวิชาเกษตรศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ ต่อมาในปีพุทธศักราช ๒๕๓๓ รัฐบาลสมัย พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ได้มีมติยกฐานะวิทยาลัยอุบลราชธานี เป็น “มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี” ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ ลำดับที่ ๑๙ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๓๓ ต่อมาสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้แต่งตั้งให้ รองศาสตราจารย์สมจิตต์ ยอดเศรณี ดำรงตำแหน่งอธิการบดีเป็นคนแรกของมหาวิทยาลัย รายชื่ออธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีตั้งแต่คนแรกจนถึงปัจจุบันมีรายนามดังต่อไปนี้ คือ

๑. รองศาสตราจารย์สมจิตต์ ยอดเศรณี ดำรงตำแหน่งอธิการบดีตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๓๔ – ๒๕๔๑
๒. ศาสตราจารย์ไพฑูรย์ อิงศสุวรรณ ดำรงตำแหน่งอธิการบดีตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ – ๒๕๔๓
๓. ศาสตราจารย์ประกอบ วิโรจนกูฏ ดำรงตำแหน่งอธิการบดีตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ – ๒๕๕๒
๔. รองศาสตราจารย์นงนิตย์ ธีระวัฒน์สุข ดำรงตำแหน่งอธิการบดีตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จนถึงปัจจุบัน

และมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้ถือเอาวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ของทุกปีเป็นวันคล้ายวันสถาปนามหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีตั้งอยู่ ณ บริเวณกิโลเมตรที่ ๑๐ ถนนวารินเขตอุดม ตำบลเมืองศรีโค อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี บนเนื้อที่รวมทั้งสิ้น ประมาณ ๕,๒๒๘ ไร่ เฉพาะเขตการศึกษามีพื้นที่ประมาณ ๔๕๐ ไร่ มีเส้นทางการคมนาคมเชื่อมโยงสู่อำเภวารินชำราบและอำเภอเมือง โดยมีระยะห่างจากสนามบินจังหวัดอุบลราชธานีประมาณ ๒๐ กิโลเมตร และห่างจากสถานีรถไฟอำเภวารินวารินชำราบ ประมาณ ๑๐ กิโลเมตร

ตราสัญลักษณ์มหาวิทยาลัย :

ลักษณะเป็นรูปเจดีย์แบบล้านช้าง ซึ่งหมายถึง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือภายในมีดอกบัวหลวงประดิษฐานอยู่บนแท่นรองรับของเส้น ๓ เส้น และด้านล่างของฐานมี คำว่า “มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี” ดอกบัวมีสีกลีบบัว หมายถึงสัญลักษณ์ของจังหวัดอุบลราชธานี และเส้นที่เป็นฐานรองรับดอกบัว ๓ เส้น หมายถึงแม่น้ำสายสำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ แม่น้ำโขง แม่น้ำชี และแม่น้ำมูล ลักษณะของดอกบัวเป็นประเภทบัวเหนือน้ำที่พร้อมจะเบ่งบาน ให้ความงดงามแก่มหาชนได้ชื่นชม ส่วนกลีบด้านล่างสองกลีบหมายถึง คุณธรรมและปัญญาอันเปลือกหุ้มสถาบันสำหรับดอกบัวตูมสามกลีบ หมายถึง องค์พระรัตนตรัย สีน้ำเงินเป็นขอบเส้นของตรามหาวิทยาลัยนั้นหมายถึง ความมั่นคง แข็งแรง และเส้นสีเหลืองสดที่เป็นพื้น หมายถึง สีประจำมหาวิทยาลัย ผู้ออกแบบตรามหาวิทยาลัย คือ นายสันติ บุคทิพย์

ต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัย :

ได้แก่ “ต้นกันเกรา หรือ มั่นปลา” ชื่อสามัญ Anon, Tembusu ชื่อวิทยาศาสตร์ Fagraea fragrans Roxb. วงศ์ Fagraea เป็นต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เป็นไม้ยืนต้น มีดอกสีเหลือง มีกลิ่นหอมขจรกระจาย แม้ต้นกันเกราจะขึ้นอยู่ในดินอันขาดความอุดมสมบูรณ์ก็สามารถยืนต้น เจริญเติบโตอย่างงดงาม เนื้อไม้กันเกรา แข็งแรงและทนทานมาก ปลวกไม่สามารถทำลายได้ ทั้งยังมีน้ำมันในเนื้อไม้ ซึ่งช่วยรักษาเนื้อไม้ได้ดีและขัดเงาได้สวยงาม เปรียบได้กับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี แม้เป็นมหาวิทยาลัยขนาดเล็ก แต่ในปีได้รับการจัดสรรงบประมาณของประเทศไม่มากนัก แต่ก็ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่ออำนวยความสะดวกประโยชน์ให้แก่ประเทศได้อย่างเต็มที่ นอกจากการออกดอกพรั่งพร้อมกันทั้งต้นเปรียบได้กับความสามัคคี ความพร้อมพร้อม ความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรและนักศึกษาที่จะร่วมสร้างมหาวิทยาลัยให้เจริญก้าวหน้า

ปรัชญา :

“มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีสร้างสติและปัญญาแก่สังคม บนพื้นฐานความพอเพียง”

วิสัยทัศน์ :

“มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเป็นสถาบันชั้นนำแห่งการเรียนรู้ในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและอาเซียน”

อัตลักษณ์ :

“สร้างสรรค์ สามัคคี สำนึกดีต่อสังคม”

เอกลักษณ์ :

“ภูมิปัญญาแห่งภูมิภาคลุ่มน้ำโขง”

พันธกิจ :

๑. สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพมาตรฐานในระดับสากล มีคุณธรรมนำความรู้ คิดเป็น ทำเป็น และดำรงชีวิตบนพื้นฐานความพอเพียง
๒. วิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่และผลงานสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในภูมิภาค ลุ่มน้ำโขงและอาเซียน
๓. บริการวิชาการ และเสริมสร้างความร่วมมือกับชุมชน สังคม ในภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
๔. ทำนุบำรุง ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นและภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

เป้าหมายเชิงกลยุทธ์ :

๑. บัณฑิตมีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม ใฝ่รู้ และมีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ เป็นที่ยอมรับของสังคม
๒. องค์ความรู้ นวัตกรรมที่พัฒนาขีดความสามารถ และยกระดับความเป็นอยู่ของชุมชน
๓. งานบริการวิชาการที่เสริมสร้างความเข้มแข็งของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ความมั่นคงในการประกอบอาชีพ และสุขภาวะ
๔. เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนและในวิถีชุมชน

วัตถุประสงค์ :

๑. สร้างบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก และความรับผิดชอบ สามารถพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพและมีความสุขในการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และพัฒนาผู้ที่มีศักยภาพสูงให้สามารถเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้แข่งขันได้ในภูมิภาคอาเซียน
๒. สร้างองค์ความรู้ พัฒนานวัตกรรมจากการวิจัย และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่ตอบสนองความต้องการที่จะเพิ่มขีดความสามารถของชุมชน สังคมและประเทศ เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชน รวมทั้งพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของภูมิภาคลุ่มน้ำโขงให้ดีขึ้น
๓. บริการวิชาการและถ่ายทอดความรู้เทคโนโลยีจากความเข้มแข็งทางวิชาการของมหาวิทยาลัย เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในการประกอบอาชีพ การจัดการสุขภาวะและสิ่งแวดล้อม แก้ไขปัญหาและยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชน ขยายไปสู่สังคมในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและอาเซียน และเชื่อมโยงกลับสู่การเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
๔. ศึกษา เรียนรู้ สืบสาน เผยแพร่ ฟื้นฟู เพื่อธำรงรักษาศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น รวมทั้งสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายของวัฒนธรรมในภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และอาเซียน เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของชุมชนและสังคม และการประยุกต์ใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ
๕. บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ บุคลากรมีคุณภาพและมีความสุข

กลยุทธ์การดำเนินงาน :

กลยุทธ์ที่ ๑

สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพและสมรรถนะตามมาตรฐานสากล สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรม ความรับผิดชอบ ความพอเพียง จิตสำนึกที่ดี และมีความพร้อมเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน โดยพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย และจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และจัดให้มีทักษะการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง

เป้าประสงค์ : บัณฑิตมีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม ใฝ่รู้ และมีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ เป็นที่ยอมรับของสังคม

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วย ที่ใช้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
๑. คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ	คะแนน	-	๔.๐๐	๔.๐๐	๔.๐๐	๔.๓๐
๒. ร้อยละบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่สอบผ่านใบประกอบวิชาชีพ (กรณีหลักสูตรที่มีวิชาชีพ) ในครั้งแรก	ร้อยละ	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
๓. ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้อุปการะงานตรงสาขา	ร้อยละ	๗๕	๘๐	๘๓	๘๕	๙๐
๔. บัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้อุปการะงานหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี	ร้อยละ	๘๐	๘๐	๘๕	๘๕	๘๕
๕. ร้อยละความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษา	ร้อยละ	๘๐	๘๐	๘๐	๘๒	๘๒

มาตรการ

- ๑.๑ พัฒนาระบบการรับนักศึกษาเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาแก่นักศึกษาทั้งในและต่างประเทศ
- ๑.๒ *พัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัย มีความยืดหยุ่น มีความหลากหลาย มีมาตรฐานระดับสากล สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ทิศทางการพัฒนาประเทศและเตรียมความพร้อมเข้าสู่ศตวรรษที่ ๒๑
- ๑.๓ *จัดระบบและกลไกการบริหารหลักสูตรทุกระดับให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพ
- ๑.๔ *ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ครบถ้วนทุกหลักสูตร ให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง
- ๑.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ที่ให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะการทำงานเป็นทีม การหาประสบการณ์จากการทำจริงหรือสหกิจศึกษา การเรียนรู้ร่วมกับชุมชนและหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ
- ๑.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศ ส่งเสริมสนับสนุนการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ให้แก่ศึกษาอย่างพอเพียงและทั่วถึง

- ๑.๗ *ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมเสริมหลักสูตรและกิจกรรมนอกหลักสูตรที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุกด้าน และมุ่งพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะในการดำเนินชีวิตบนพื้นฐานความพอเพียง ตลอดจนปลูกฝังจิตสำนึกที่รักท้องถิ่นและความรับผิดชอบต่อสังคม
- ๑.๘ *ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดสวัสดิการและการสร้างสวัสดิภาพแก่นักศึกษาให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัย และมีความสุข
- ๑.๙ *พัฒนาความรู้และทักษะของนักศึกษาและบัณฑิตเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน
- ๑.๑๐ *สร้างความสัมพันธ์กับศิษย์เก่า ส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิษย์เก่ามีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัย
- ๑.๑๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยเน้นกลุ่มประเทศอาเซียน
- ๑.๑๒ *มีการส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นักศึกษา
- ๑.๑๓ พัฒนาระบบและกลไกเพื่อลดจำนวนการต้อออกการคงจำนวนนักศึกษาและให้นักศึกษาสามารถจบได้ตามระยะเวลาในหลักสูตร
- ๑.๑๔ พัฒนาระบบบริการจัดการอาคารสถานที่ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

กลยุทธ์ที่ ๒

พัฒนาอาจารย์ให้สามารถจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาตนเองให้พร้อมทันต่อพลวัตของสังคม โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้ทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนรู้ และพัฒนาสมรรถนะด้านวิชาการในระดับสากล

เป้าประสงค์ : อาจารย์ให้สามารถจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาตนเองให้พร้อมทันต่อพลวัตของสังคม
ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วย ที่ชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
๑. ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน	คะแนน	๓.๕๑	๓.๗๕	๓.๗๕	๔.๐๐	๔.๐๐
๒. ดัชนีคุณภาพอาจารย์ : การพัฒนาคณาจารย์	คะแนน	๓.๐๐	๓.๐๐	๓.๓๐	๓.๓๐	๓.๕๑

มาตรการ

- ๒.๑ *พัฒนาอาจารย์ให้มีความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- ๒.๒ *ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ทำวิจัย สร้างนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ ผลิตรายการศึกษาค้นคว้า และผลงานทางวิชาการในรูปแบบต่างๆ อย่างมีคุณภาพ
- ๒.๓ *ส่งเสริมและกำกับให้อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีจรรยาบรรณ เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา และสามารถเป็นที่ปรึกษาแก่นักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ
- ๒.๔ *จัดระบบและกลไก เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการให้อาจารย์มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาและตำแหน่งทางวิชาการในสัดส่วนที่เหมาะสมตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา (คงเดิม)

๒.๕ *พัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะด้านวิชาการในระดับสากลรวมทั้งการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียนและการพัฒนาในศตวรรษที่ ๒๑

กลยุทธ์ที่ ๓

พัฒนาขีดความสามารถด้านการวิจัยเพื่อยกระดับสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยระดับชาติและภูมิภาคลุ่มน้ำโขง โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมการวิจัย และส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือด้านการวิจัยกับหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศ

เป้าประสงค์ : องค์กรมีความรู้นวัตกรรมที่พัฒนาขีดความสามารถ และยกระดับความเป็นอยู่ของชุมชน

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยที่ใช้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
๑. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	คะแนน	๓.๐๐	๓.๐๐	๓.๓๐	๓.๕๑	๔.๐๐
๒. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	คะแนน	๓.๕๑	๓.๕๑	๓.๕๑	๓.๕๑	๔.๐๐
๓. ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	คะแนน	๓.๐๐	๓.๐๐	๓.๐๐	๓.๐๐	๓.๕๐

มาตรการ

มีการกำหนดกรอบทิศทางการวิจัย เพื่อส่งเสริมความเป็นเอกลักษณ์ภูมิปัญญาลุ่มน้ำโขง

- ๓.๑ พัฒนาระบบกลไกการบริหารงานวิจัยให้สามารถดำเนินงานเชิงรุกได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
- ๓.๒ ส่งเสริม และสนับสนุนงานวิจัยที่ตอบสนองความต้องการของชุมชนและสังคม
- ๓.๓ *ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถของนักวิจัย และสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่
- ๓.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือด้านการวิจัยกับหน่วยงานในและต่างประเทศ โดยเน้นภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และอาเซียน ทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการแสวงหาแหล่งทุนวิจัย
- ๓.๕ สนับสนุนและส่งเสริมให้มีศูนย์ความเชี่ยวชาญเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านงานวิจัย และความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
- ๓.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ การประยุกต์ใช้ การจัดการความรู้ การบูรณาการวิจัย การเรียนการสอนและบริการวิชาการ และเชื่อมโยงงานวิจัยสู่อุตสาหกรรม
- ๓.๗ พัฒนาระบบการบริหารจัดการด้านทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔.

ให้บริการวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในเขตอีสานใต้และภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง โดยเสริมสร้างความเข้มแข็งของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพและบริการสุขภาพ และสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนทุกภาคส่วน

เป้าประสงค์ : มหาวิทยาลัยมีระบบและกลไกการบริหารงานบริการวิชาการที่สามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตอีสานใต้และอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยที่ใช้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
๑. ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก	คะแนน	๔.๐๐	๔.๕๐	๕.๐๐	๕.๐๐	๕.๐๐
๒. ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการ/หน่วยงาน/องค์กรที่รับบริการวิชาการและวิชาชีพต่อประโยชน์จากบริการ	ร้อยละ	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐

มาตรการ

- ๔.๑ กำหนดกรอบและทิศทางการบริการวิชาการเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนและสังคม
- ๔.๒ *พัฒนาระบบและกลไกการบริหารงานบริการวิชาการให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดการบูรณาการกับการวิจัยและการเรียนการสอน
- ๔.๓ สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน หน่วยงานของรัฐ ตลอดจนภาคธุรกิจอุตสาหกรรม เพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม
- ๔.๔ ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีที่เหมาะสมบนฐานวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ดีงาม เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและการพึ่งพาตนเองของชุมชนท้องถิ่น
- ๔.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพและบริการสุขภาพ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และชุมชน
- ๔.๖ เสริมสร้างความเข้มแข็งของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพื้นที่เป้าหมาย เพื่อพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และชุมชน
- ๔.๗ ส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดอุบลราชธานีและภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์ที่ ๕.

สืบสาน เผยแผ่ ฟันฟูและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น รวมทั้งเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศในอาเซียน โดยศึกษา ค้นคว้าวิจัย รวบรวมและจัดการความรู้ให้นักศึกษาและบุคลากรตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์ : เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น และประเทศในอาเซียน

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วย ที่ใช้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
๑. ระดับความสำเร็จในการเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	ระดับ	๔.๐๐	๔.๐๐	๔.๐๐	๔.๐๐	๕.๐๐

มาตรการ

- ๕.๑ กำหนดกรอบและนโยบายการทำงานบำรุงศิลปวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมภูมิปัญญาภูมิภาคแห่งลุ่มน้ำโขง และอาเซียน
- ๕.๒ *พัฒนาระบบและกลไกการบริหารงานทำงานบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดการบูรณาการกับการวิจัย การเรียนการสอน และกิจกรรมนันทศึกษา
- ๕.๓ ศึกษา ค้นคว้า วิจัย และรวบรวม เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีแหล่งเรียนรู้ในชุมชนในการเผยแพร่องค์ความรู้และภูมิปัญญาด้านศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและประเพณี ในภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และอาเซียน
- ๕.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๕.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาและบุคลากรตระหนักถึงคุณค่าของขนบธรรมเนียมประเพณี มีสุนทรียภาพทางศิลปะ และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น และนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ ๖

พัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาลใช้ข้อมูลเป็นฐานในการตัดสินใจ โดยพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร และพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา

เป้าประสงค์ : ระบบบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วย ที่ใช้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
๑. ระดับความสำเร็จของระบบบริหารจัดการที่ดีและมีธรรมาภิบาล (ม.อบ.๒)	ระดับ	๔.๐๐	๕.๐๐	๕.๐๐	๕.๐๐	๕.๐๐

มาตรการ

- ๖.๑ *พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาล
 - ๖.๑.๑ กำหนดนโยบายเชิงรุกในการถ่ายทอดวิสัยทัศน์/กลยุทธ์ และนำจุดแข็งของมหาวิทยาลัยไปสู่การพัฒนาการดำเนินงานทุกระดับอย่างเป็นรูปธรรม
 - ๖.๑.๒ กระจายอำนาจบริหาร กำกับติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม
 - ๖.๑.๓ กำหนดนโยบายเชิงรุกในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้ตอบสนองต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
 - ๖.๑.๔ ปรับปรุงและจัดทำมาตรฐานการปฏิบัติงานของกระบวนการที่สร้างคุณค่าและกระบวนการสนับสนุน
 - ๖.๑.๕ ปรับปรุงงานกฎหมายและนิติการของมหาวิทยาลัย เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง
 - ๖.๑.๖ มีการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้
- ๖.๒ ปรับปรุงโครงสร้างและกรอบอัตรากำลังของส่วนงานและหน่วยงานภายในให้เหมาะสม
 - ๖.๒.๑ ทบทวนนโยบายและปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการในการรวมศูนย์ หรือการกระจายการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ในปัจจุบันและที่จะเกิดขึ้นในอนาคตโดยเร่งด่วน
 - ๖.๒.๒ ทบทวนหลักการและกำหนดมาตรการในการบริหารอัตรากำลัง เช่น ทบทวนสัดส่วนอัตรากำลังสายวิชาการและสายสนับสนุนให้เหมาะสม การบริหารกรอบอัตรากำลัง เป็นต้น
- ๖.๓ ปรับปรุงระบบงบประมาณและการเงินให้มีเสถียรภาพ มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยปรับปรุงระบบสารสนเทศทางการเงิน และบัญชี ให้ถูกต้องครบถ้วน เป็นปัจจุบัน และสามารถใช้ในการตัดสินใจเพื่อการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๖.๔ พัฒนาประสิทธิภาพการกำกับติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย
- ๖.๕ พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ
 - ๖.๕.๑ ปรับปรุงระบบสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจให้มีความเชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานภายในที่เกี่ยวข้อง เช่น ระบบลงทะเบียน REG ระบบบัญชี UBUFMIS ระบบบุคลากร
 - ๖.๕.๒ จัดให้มีการประเมินประสิทธิภาพและความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูล
 - ๖.๕.๓ ประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ฐานข้อมูล
- ๖.๖ พัฒนาระบบการสื่อสาร จัดทำแผนกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เชิงรุก และประชาสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอกองค์กรที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการถ่ายทอดนโยบาย แผนงาน ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ตลอดจนงานสร้างสรรค์ภาพลักษณ์ที่ดีของมหาวิทยาลัย
- ๖.๗ พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาให้บูรณาการสู่การปฏิบัติงานประจำ โดยปรับปรุงระบบการรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลให้สามารถเข้าร่วมกันทั้ง
- ๖.๘ ปรับปรุงกายภาพ ระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของนักศึกษาและบุคลากร
- ๖.๙ ส่งเสริมและสร้างจิตสำนึกการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและประหยัดพลังงาน รวมทั้งเพิ่มพื้นที่สีเขียวและลดภาวะโลกร้อน

กลยุทธ์ที่ ๗

พัฒนาระบบบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ โดยให้บุคลากรมีวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้เพื่อการทำงานได้เต็มตามศักยภาพอย่างมีความสุข โดยพัฒนาระบบสมรรถนะของบุคลากรและผู้บริหารทุกระดับ สร้างเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพให้บุคลากร ส่งเสริมและสนับสนุนความก้าวหน้าของบุคลากร และการจัดการความรู้เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์ : บุคลากรทำงานได้เต็มตามศักยภาพอย่างมีความสุข

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยที่ใช้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
๑. ร้อยละของบุคลากรที่มีความสุขในการปฏิบัติงาน (ม.อบ. ๓)	ร้อยละ	๗๐	๗๐	๗๐	๗๕	๗๕
๒. ร้อยละเฉลี่ยของบุคลากรที่มีสมรรถนะตามเกณฑ์มาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนด (ม.อบ.๔)	ร้อยละ	๗๐	๗๕	๘๐	๘๐	๘๐

มาตรการ

- ๗.๑ *พัฒนาระบบและกลไกการบริหารงานบุคคลให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส เป็นธรรม โดยมีการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติราชการ เพื่อนำมาปรับปรุงระบบให้เป็นมาตรฐานและนำมาใช้ทุกส่วนราชการภายใน
- ๗.๒ *พัฒนาสมรรถนะบุคลากร จัดให้มีระบบการถ่ายทอดตัวชี้วัดขององค์กรสู่ระดับบุคคล และระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์
- ๗.๓ *พัฒนาผู้บริหารทุกระดับให้มีสมรรถนะด้านการบริหารโดยยึดหลักธรรมาภิบาล และทันต่อการเปลี่ยนแปลง
- ๗.๔ *ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีความก้าวหน้าตามสายงาน โดยการเพิ่มพูนคุณวุฒิศักยภาพและประสบการณ์
- ๗.๕ *สร้างเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพเพื่อให้บุคลากรทำงานในองค์กรอย่างมีความสุข
- ๗.๖ *ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการความรู้เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ
- ๗.๗ *ส่งเสริมจรรยาบรรณวิชาชีพ และยกย่อง เชิดชูเกียรติบุคลากรที่เป็นแบบอย่างที่ดี

คณะกรรมการการจัดการความรู้

๑. ผศ.ดร.ธนพรรณ ธานี	รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์	ประธานคณะกรรมการ
๒. อาจารย์สุรัชย์ จุมพระบุตร	รองอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพและ สารสนเทศ	รองประธานกรรมการ
๓. อาจารย์เอกสิทธิ์ อ่อนสอาด	คณะเกษตรศาสตร์	กรรมการ
๔. อาจารย์ฐิติเดช ลือตระกูล	คณะเกษตรศาสตร์	กรรมการ
๕. อาจารย์จารุวรรณ ชูปวา	คณะพยาบาลศาสตร์	กรรมการ
๖. อาจารย์อุทัย อ้นพิมพ์	คณะบริหารศาสตร์	กรรมการ
๗. อาจารย์ลติพร อุดมสุข	วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข	กรรมการ
๘. อาจารย์นิติลักษณ์ แก้วจันดี	คณะนิติศาสตร์	กรรมการ
๙. นายธีระพงษ์ วงศ์บุญ	คณะวิศวกรรมศาสตร์	กรรมการ
๑๐. นางฐิตินันท์ ภูนิคม	คณะศิลปศาสตร์	กรรมการ
๑๑. นางวรุณี ไชยกาล	คณะวิทยาศาสตร์	กรรมการ
๑๒. นางสาวศุภลักษณ์ มาคุณตน	คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ	กรรมการ
๑๓. อาจารย์สุภัทธร ศรีจงแสง	คณะศิลปศาสตร์	กรรมการ
๑๔. นายฐิติกรณรัศมี ศรีโชค	คณะรัฐศาสตร์	กรรมการ
๑๕. อาจารย์แก้ว อุดมศิริชาคร	สำนักวิทยบริการ	กรรมการ
๑๖. นายฉัตรชัย พรหมนา	สำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่าย	กรรมการ
๑๗. นายธีรเศรษฐ์ รัตนเศรษฐากุล	สำนักงานตรวจสอบภายใน	กรรมการ
๑๘. นางภูษณิศ นวลสกุล	สำนักงานพัฒนาคุณภาพการศึกษา	กรรมการ
๑๙. นายครรชิต เครือวัลย์	สำนักงานพัฒนานักศึกษา	กรรมการ
๒๐. นางสาวจริยดา บุญจันทร์	สำนักงานวิเทศสัมพันธ์	กรรมการ
๒๑. นางสาวนาวิณี สัตย์ตั้งใจ	สำนักงานส่งเสริมบริหารงานวิจัย บริการ- วิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	กรรมการ
๒๒. นางทัศนีย์ ปัญญา	กองแผนงาน	กรรมการ
๒๓. นายพลชาติ หอมหวล	กองคลัง	กรรมการ
๒๔. นางสาวธัญชนก เทศนา	สำนักงานบริหารกายภาพและสิ่งแวดล้อม	กรรมการ
๒๕. นางสาวสิริพัฒน์ ลากจิตร	สำนักงานบริหารบัณฑิตศึกษา	กรรมการ
๒๖. หัวหน้าสำนักงานประกัน- คุณภาพการศึกษาและสารสนเทศ	สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษาและ สารสนเทศ	กรรมการ
๒๗. นางนลินี ธนสันติ	กองกลาง	กรรมการ
๒๘. นางพนมศรี เลิศสุภวิทย์นภา	กองการเจ้าหน้าที่	กรรมการและเลขานุการ
๒๙. นางวิณาวรรณ ประชุมชิต	กองการเจ้าหน้าที่	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๓๐. นางสาวยุวดี ชูรัตน์	กองการเจ้าหน้าที่	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

บทที่ ๒

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการความรู้

การจัดการความรู้ (Knowledge Management) หรือที่เรียกย่อๆ ว่า KM คือ เครื่องมือ เพื่อใช้ในการบรรลุเป้าหมาย อย่างน้อย 3 ประการ ไปพร้อมๆ กัน ได้แก่ บรรลุเป้าหมายของงาน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน และบรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กร ไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ การจัดการความรู้จึงไม่ใช่เป้าหมายในตัวของมันเอง เมื่อไรก็ตามที่มีการเข้าใจผิด เอาการจัดการความรู้เป็นเป้าหมาย ความผิดพลาดก็เริ่มเดินเข้ามา อันตรายที่จะเกิดตามมาคือ การจัดการความรู้เทียม หรือ ปลอม เป็นการดำเนินการเพียงเพื่อให้ได้ชื่อว่ามีจัดการความรู้เท่านั้นเอง

แรงจูงใจในการริเริ่มการจัดการความรู้

แรงจูงใจแท้ต่อการดำเนินการจัดการความรู้ คือ เป้าหมายที่งาน คน และองค์กร เป็นเงื่อนไขสำคัญในระดับที่เป็นหัวใจสู่ความสำเร็จในการจัดการความรู้

แรงจูงใจเทียมต่อการดำเนินการจัดการความรู้ในสังคมไทย มีมากมายหลายแบบ เป็นต้นเหตุที่นำไปสู่การทำการจัดการความรู้แบบเทียม และนำไปสู่ความล้มเหลวในที่สุด เช่น ทำเพราะถูกบังคับตามข้อกำหนด กล่าวคือ ทำเพียงเพื่อให้ได้ชื่อว่า ทำ หรือทำเพื่อชื่อเสียง ทำให้ภาพลักษณ์ขององค์กรดูดี หรือมาจากความต้องการผลงานของหน่วยย่อยภายในองค์กร เช่น หน่วยพัฒนาบุคลากร (HRD) หน่วยสื่อสารและสารสนเทศ (ICT) หรือหน่วยพัฒนาองค์กร (OD) ต้องการใช้การจัดการความรู้ในการสร้างความเด่น หรือสร้างผลงานของตน หรืออาจจะมาจากคนเพียงไม่กี่คน ที่ชอบของเล่นใหม่ๆ ชอบกิจกรรมที่ดูทันสมัยเป็นแฟชั่น แต่ไม่ใจความหมาย และวิธีการดำเนินการจัดการความรู้อย่างแท้จริง

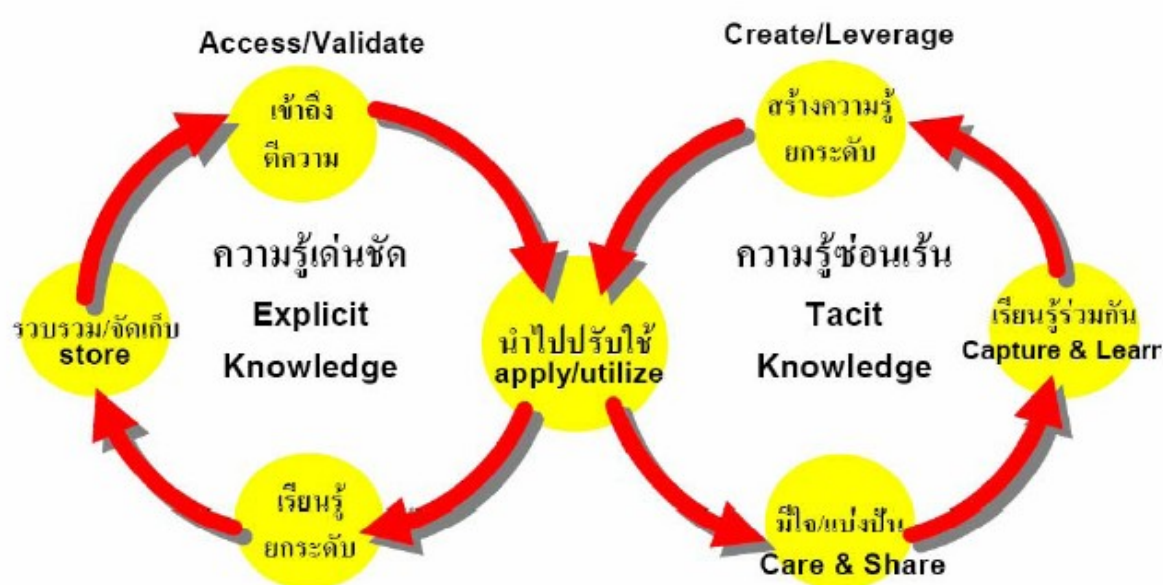
ประเภทความรู้

ความรู้อาจแบ่งใหญ่ๆ ได้ ๒ ประเภท คือ

๑. **ความรู้เด่นชัด (Explicit Knowledge)** เป็นความรู้ที่อยู่ในรูปแบบที่เป็นเอกสาร หรือ วิชาการ อยู่ในตำรา คู่มือปฏิบัติงาน
๒. **ความรู้ซ่อนเร้น (Tacit Knowledge)** เป็นความรู้ที่แฝงอยู่ในตัวคน เป็นประสบการณ์ที่สั่งสมมา ยาวนาน เป็นภูมิปัญญา

โดยที่ความรู้ทั้ง ๒ ประเภทนี้มีวิธีการจัดการที่แตกต่างกัน

การจัดการ “ความรู้เด่นชัด” จะเน้นไปที่การเข้าถึงแหล่งความรู้ ตรวจสอบ และตีความได้ เมื่อนำไปใช้แล้วเกิดความรู้ใหม่ ก็นำมาสรุปไว้ เพื่อใช้อ้างอิง หรือให้ผู้อื่นเข้าถึงได้ต่อไป (ดูวงจรทางซ้ายในรูป) ส่วนการจัดการ “ความรู้ซ่อนเร้น” นั้น จะเน้นไปที่การจัดเวทีเพื่อให้มีการแบ่งปันความรู้ที่อยู่ในตัวผู้ปฏิบัติทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน อันนำไปสู่การสร้างความรู้ใหม่ ที่แต่ละคนสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ ต่อไป (ดูวงจรทางขวาในรูป)

ในชีวิตจริง ความรู้ 2 ประเภทนี้จะเปลี่ยนสถานภาพ สลับปรับเปลี่ยนไปตลอดเวลา บางครั้ง Tacit ก็ออกมาเป็น Explicit และบางครั้ง Explicit ก็เปลี่ยนไปเป็น Tacit

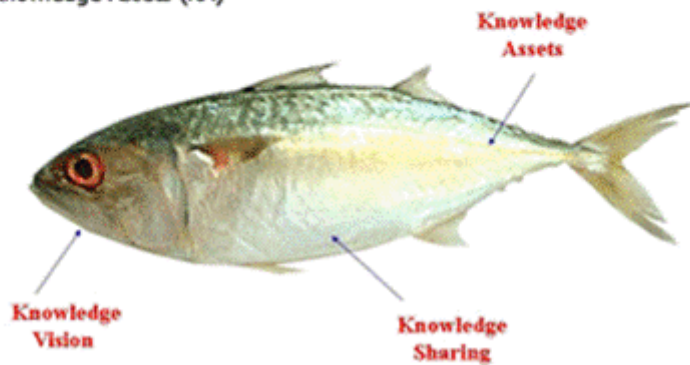
โมเดลการจัดการความรู้

โมเดลปลา

แนวทางหนึ่ง ที่จะช่วยให้ “ไม่ไปผิดทาง”

KM Model “ปลา”

- Knowledge Vision (KV)
- Knowledge Sharing (KS)
- Knowledge Assets (KA)

๓. โมเดลปลา เป็นโมเดลอย่างง่าย ของสคส. ที่เปรียบการจัดการความรู้ เหมือนกับปลาหนึ่งตัวที่มี ๓ ส่วน คือ

๑. ส่วน “หัวปลา” (Knowledge Vision- KV) หมายถึงส่วนที่เป็นเป้าหมาย วิสัยทัศน์ หรือทิศทางของการจัดการความรู้โดยก่อนที่จะทำจัดการความรู้ ต้องตอบให้ได้ว่า “เราจะทำ KM ไปเพื่ออะไร ?” โดย “หัวปลา” นี้จะต้องเป็นของ “คุณกิจ” หรือ ผู้ดำเนินกิจกรรม KM ทั้งหมด โดยมี “คุณเอื้อ” และ “คุณอำนวย” คอยช่วยเหลือ

๓ KV คู่ KS

๒. ส่วน“ ตัวปลา” (Knowledge Sharing-KS) เป็นส่วนของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญ ซึ่ง “ คุณอำนวย” จะมีบทบาทมากในการช่วยกระตุ้นให้ “ คุณกิจ” มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความรู้ โดยเฉพาะความรู้ซ่อนเร้นที่มีอยู่ในตัว “ คุณกิจ” พร้อมอำนวยให้เกิดบรรยากาศในการเรียนรู้แบบเป็นทีม ให้เกิดการหมุนเวียนความรู้ยกระดับความรู้ และเกิดนวัตกรรม

๓ KS คู่ KA

๓. ส่วน“ หางปลา” (Knowledge Assets-KA) เป็นส่วนของ “ คลังความรู้” หรือ “ ชุมความรู้” ที่ได้จากการเก็บสะสม “ เกร็ดความรู้” ที่ได้จากกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ “ ตัวปลา” ซึ่งเราอาจเก็บส่วนของ “ หางปลา” นี้ด้วยวิธีต่างๆ เช่น ICT ซึ่งเป็นการสกัดความรู้ที่ซ่อนเร้นให้เป็นความรู้ที่เด่นชัดนำไปเผยแพร่และแลกเปลี่ยนหมุนเวียนใช้ พร้อมยกระดับต่อไป

คนสำคัญที่ดำเนินการจัดการความรู้

๑ . ผู้บริหารสูงสุด (CEO)

จัดได้ว่า “ โชคดีที่สุด ” สำหรับวงการจัดการความรู้ถ้าผู้บริหารสูงสุดเป็นแชมเปียน (เห็นคุณค่า และดำเนินการผลักดัน KM) เรื่องที่ว่ายากทั้งหลายก็ง่ายขึ้นผู้บริหารสูงสุดควรเป็นผู้ริเริ่มกิจกรรมจัดการความรู้โดยกำหนดตัวบุคคลที่จะทำหน้าที่ “ คุณเอื้อ (ระบบ)” ของ KM ซึ่งควรเป็นผู้บริหารระดับสูง เช่น รองอธิบดี, รองผู้อำนวยการใหญ่ (Vice President)

๒ . คุณเอื้อ (Chief Knowledge Officer-CKO)

ถ้าการริเริ่มมาจากผู้บริหารสูงสุด “ คุณเอื้อ ” ก็สบายไปเปลาะหนึ่งแต่ถ้าการริเริ่มที่แท้จริงไม่ได้มาจากผู้บริหารสูงสุด บทบาทแรกของ “ คุณเอื้อ ” ก็คือ เอาหัวปลาไปขายผู้บริหารสูงสุด ให้ผู้บริหารสูงสุดกลายเป็นเจ้าของ “ หัวปลา ” ให้ได้ บทบาทต่อไปของ “ คุณเอื้อ ” คือ การหา “ คุณอำนวย ” และร่วมกับ “ คุณอำนวย ” จัดให้มีการกำหนด “ เป้าหมาย/ หัวปลา ” ในระดับย่อยๆ ของ “ คุณกิจ/ ผู้ปฏิบัติงาน ”, คอยเชื่อมโยง “ หัวปลา ” เข้ากับ วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์ขององค์กร, จัดบรรยากาศแนวราบ และการบริหารงานแบบเอื้ออำนาจ (empowerment), ร่วม share ทักษะในการเรียนรู้ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการจัดการความรู้โดยตรง และเพื่อแสดงให้ “ คุณกิจ ” เห็นคุณค่าของทักษะดังกล่าว, จัดสรรทรัพยากรสำหรับใช้ในกิจกรรมจัดการความรู้พร้อมคอยเชื่อมโยงการจัดการความรู้เข้ากับกิจกรรมสร้างสรรค์อื่นๆทั้งภายในและนอกองค์กร, ติดตามความเคลื่อนไหวของการดำเนินการ ให้คำแนะนำบางเรื่องและแสดงท่าที ชื่นชมในความสำเร็จอาจจัดให้มีการยกย่องในผลสำเร็จและให้รางวัลที่อาจไม่เน้นสิ่งของแต่เน้นการสร้างคามภาคภูมิใจในความสำเร็จ

๓ . คุณอำนวย (Knowledge Facilitator-KF)

เป็นผู้คอยอำนวยความสะดวกในการจัดการความรู้ ความสำคัญของ “ คุณอำนวย ” อยู่ที่การเป็นนักจุดประกายความคิด และการเป็นนักเชื่อมโยงโดยต้องเชื่อมโยงระหว่างผู้ปฏิบัติ (“ คุณกิจ ”) กับผู้บริหาร (“ คุณเอื้อ ”), เชื่อมโยงระหว่าง “ คุณกิจ ” ต่างกลุ่มภายในองค์กร และเชื่อมโยงการจัดการความรู้ภายในองค์กรกับภายนอกองค์กร โดยหน้าที่ที่ “ คุณอำนวย ” ควรทำ คือ

- ร่วมกับ “ คุณเอื้อ ” จัดให้มีการกำหนด “ หัวปลา ” ของ “ คุณกิจ ” อาจจัด “ มหกรรม หัวปลา ” เพื่อสร้างความเป็นเจ้าของ “ หัวปลา ”

- จัดตลาดนัดความรู้ เพื่อให้ “ คุณกิจ ” นำความสำเร็จมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ถอดความรู้ออกมาจากวิธีทำงานที่นำไปสู่ความสำเร็จนั้น เพื่อการบรรลุ “ หัวปลา ”

- จัดการดูงาน หรือกิจกรรม “ เชิญเพื่อนมาช่วย ” (Peer Assist) เพื่อให้บรรลุ “ หัวปลา ” ได้ง่าย หรือเร็วขึ้น โดยที่ผู้นั้นจะอยู่ภายในหรือนอกองค์กรก็ได้เรียนรู้วิธีทำงานจากเขา เชิญเขามาเล่า หรือสาธิต

- จัดพื้นที่เสมือนสำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสำหรับเก็บรวบรวมชุมชนความรู้ที่ได้ เช่น ใช้เทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศ ซึ่งรวมทั้งเว็บไซต์เว็บบอร์ด เว็บบล็อก อินทราเน็ต จดหมายข่าว เป็นต้น

- ส่งเสริมให้เกิด ชุมชนแนวปฏิบัติ (CoP – Community of Practice) ในเรื่องที่เป็นความรู้ หรือเป็นหัวใจในการบรรลุเป้าหมายหลักขององค์กร
- เชื่อมโยงการดำเนินการจัดการความรู้ขององค์กร กับกิจกรรมจัดการความรู้ภายนอกเพื่อสร้างความคึกคัก และเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับภายนอก

๔ . คุณกิจ (Knowledge Practitioner-a KP)

“คุณกิจ ” หรือผู้ปฏิบัติงาน เป็นพระเอกหรือนางเอกตัวจริงของการจัดการความรู้เพราะเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมจัดการความรู้ประมาณร้อยละ ๙๐ – ๙๕ ของทั้งหมด “ คุณกิจ” เป็นเจ้าของ “ หัวปลา” โดยแท้จริง และเป็นผู้ที่มีความรู้ (Explicit Knowledge & Tacit Knowledge) และเป็นผู้ที่ต้องมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ใช้ หารสร้าง แปลงความรู้เพื่อการปฏิบัติให้บรรลุถึง “ เป้าหมาย/ หัวปลา” ที่ตั้งไว้

๕ . คุณประสาน (Network Manager)

เป็นผู้ที่คอยประสานเชื่อมโยงเครือข่ายการจัดการความรู้ระหว่างหน่วยงานให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวงที่กว้างขึ้นเกิดพลังร่วมมือทางเครือข่ายในการเรียนรู้และยกระดับความรู้แบบทวีคูณ

อ้างอิงที่มา (ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช, ๒๕๔๘ :การจัดการความรู้)

บทที่ ๓

แผนการจัดการความรู้

แผนการจัดการความรู้ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัย มีอยู่ ๒ แผน ส่วนคณะ/ หน่วยงานต่างๆ ได้มีการจัดการความรู้ในส่วนของคณะ / หน่วยงาน นั้น

๑) การจัดการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ (TQF) เรื่อง การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

๒) การสร้างงานวิจัยเพื่อนำไปใช้ประโยชน์

แผนการจัดการความรู้	องค์ความรู้	กลุ่มเป้าหมาย
๑	การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตรตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ แห่งชาติ (TQF) เรื่อง การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษา	- คณะกรรมการบริหารงาน วิชาการมหาวิทยาลัย - อาจารย์ประจำ - ผู้รับผิดชอบหลักสูตร - อาจารย์ผู้สอน - นักวิชาการศึกษา
๒	การสร้างงานวิจัยเพื่อนำไปใช้ ประโยชน์	- นักวิจัย - ผู้ประสานงานวิจัย - ผู้ประสานงานประกันคณะ

แผนการจัดการความรู้ ทั้ง ๒ แผน มีรายละเอียดเกี่ยวกับองค์ความรู้ กลุ่มเป้าหมาย ตัวชี้วัด กิจกรรม ระยะเวลาการดำเนินงาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตามที่มหาวิทยาลัยได้จัดให้มีแผนการจัดการความรู้ ๒ แผน คือ

- ๑) การจัดการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ (TQF)
- ๒) การสร้างงานวิจัยเพื่อนำไปใช้ประโยชน์

เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดการติดตามและการดำเนินงาน ดังนี้

๑. การจัดการความรู้ เรื่อง การจัดการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ (TQF)
เรื่อง การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยมอบหมายให้ สำนักงานพัฒนาคุณภาพ
การศึกษา ดำเนินการ
๒. การจัดการความรู้ เรื่อง การสร้างงานวิจัยเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ โดยมอบหมายให้ สำนักงานส่งเสริม
บริหารงานวิจัย บริการวิชาการและทำนุบำรุง - ศิลปวัฒนธรรม ดำเนินการ

สำหรับแนวทางการทำแนวปฏิบัติที่ดี มาใช้ในการปฏิบัติงาน จะทำการสำรวจกับกลุ่มเป้าหมายแล้ว
นำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

ผศ.ดร.ธนพรรณ ธาณี รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์
นางพนมศรี เลิศสุภวิทย์นภา รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

รวบรวมเรียบเรียงโดย

นางวิณาวรรณ ประชุมชิต ผู้ปฏิบัติงานบริหารชำนาญงาน

ออกแบบปก

นางวิณาวรรณ ประชุมชิต ผู้ปฏิบัติงานบริหารชำนาญงาน

แผนการจัดการความรู้ : การจัดการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ (TQF)							
พันธกิจ : การผลิตบัณฑิต							
กลยุทธ์ที่ ๒ : พัฒนาอาจารย์ให้สามารถจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและการพัฒนาตนเองให้พร้อมทันต่อพลวัตของสังคม มาตรการ ๒.๑ พัฒนาอาจารย์ให้มีความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ๒.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้รูปแบบต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ							
องค์ความรู้ที่จำเป็น : การจัดการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ (TQF) เรื่อง การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา							
ตัวชี้วัด : ๑. จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ ๒. ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม							
เป้าหมายของตัวชี้วัด : ๑. จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดไว้ ๒. ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐							
ลำดับ	กิจกรรมการจัดการความรู้	วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	เป้าหมาย	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
๑.	การบ่งชี้ความรู้/การประชุมเพื่อกำหนดประเด็นความรู้	๑.เพื่อกำหนดแผนการจัดการความรู้ปีการศึกษา ๒๕๕๗ และกำหนดแผนการดำเนินงาน ดังนี้ ๑.๑ ประเด็นความรู้ ๑.๒ เป้าหมายของการจัดการความรู้ ๑.๓ บุคลากรกลุ่มเป้าหมาย ๑.๔ ระยะเวลาการดำเนินงานตามแผน ๑.๕ ผู้รับผิดชอบ ๒. เพื่อพัฒนาเป็นแนวปฏิบัติที่ดี	๑. คณะกรรมการบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยเพื่อกำหนดขอบเขตของความรู้ที่ต้องการ จำนวน ๓๐ คน	๑. ประชุมอย่างน้อย ๑ ครั้ง ๒. กำหนดประเด็นอย่างน้อย ๑ ประเด็น	ม.ค.- สิงหาคม ๒๕๕๗	๑,๕๐๐	ภุชนิศา

ลำดับ	กิจกรรมการจัดการความรู้	วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	เป้าหมาย	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
๒	การสร้างแสวงหาความรู้	๑.รวบรวมความรู้และ กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่ง กันและกัน (Learn and Share) กับคณะหรือ มหาวิทยาลัยอื่นๆ การ รวบรวมข้อมูล สังเกต พูดคุย แลกเปลี่ยน ๒.นำเสนอที่ประชุม คณะกรรมการบริหารงาน วิชาการของมหาวิทยาลัย เพื่อ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ เรื่อง การทวน สอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา					
๓	การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ/การประมวล และกลั่นกรองความรู้	๑.รวบรวมความรู้ที่ได้สร้าง เป็นแนวปฏิบัติที่ดี ๒.ประชุมชี้แจง/นำเสนอ ขั้นตอนวิธีการแก่รองคณบดี ฝ่ายวิชาการทุกคณะ/สำนัก นำไปปฏิบัติ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ทุกคณะ/สำนัก/ คณะกรรมการ บริหารงานวิชาการ ของมหาวิทยาลัย	แนวปฏิบัติที่ดี	มีนาคม ๒๕๕๗	๕๐๐	ภุชณิศา/ชูไท
๔.	การเข้าถึงความรู้/การแบ่งปันแลกเปลี่ยน เรียนรู้	๑. นำแนวปฏิบัติที่ดี มา จัดระบบการทำงานใหม่ (Re Organization) และแจ้ง ผู้เกี่ยวข้อง	๑. อาจารย์ประจำ วิชา/ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร ๒. อาจารย์ผู้สอน ๓. นักวิชาการศึกษา	ปฏิทินการดำเนินงาน	พ.ค.๒๕๕๗	๒๓,๒๕๐	ภุชณิศา

ลำดับ	กิจกรรมการจัดการความรู้	วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	เป้าหมาย (คน)	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
		๒. จัดทำระบบพี่เลี้ยง (Mentoring System) หรือระบบที่ปรึกษา (Expert System) สำหรับให้คำปรึกษาหรือตอบคำถามการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ โดยหัวหน้าสำนักงานพัฒนาคุณภาพการศึกษา					
๔.	การเรียนรู้และการทบทวนการกระทำหลังเสร็จสิ้นภารกิจ (After Action Review)	๑. นำแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง ๒. พัฒนาแนวปฏิบัติใหม่จัดทำเป็นประกาศ หรือคู่มือแนวปฏิบัติที่ดีต่อไป	อาจารย์	แนวปฏิบัติ และปฏิทินการดำเนินงาน	มิถุนายน ๒๕๕๗		ภุชณิศา
๕.	การให้บริการบันทึกและจัดเก็บความรู้ด้วยมัลติมีเดียและเทคโนโลยี	เผยแพร่ทางเว็บไซต์ของสำนักงาน	อาจารย์ ผู้สนใจทั่วไป	แนวปฏิบัติ และปฏิทินการดำเนินงาน	ก.ค.- ส.ค. ๒๕๕๗		ชูไท สุภาวดี

แผนการจัดการความรู้ : การสร้างงานวิจัยเพื่อนำไปใช้ประโยชน์							
ชื่อสวนราชการ : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี							
พันธกิจ : การวิจัย							
กลยุทธ์ที่ 3 : พัฒนาขีดความสามารถด้านการวิจัยเพื่อยกระดับสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยระดับชาติและภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงโดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการวิจัยและส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือด้านการวิจัยกับหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศ							
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์ความรู้จากงานวิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม							
เป้าประสงค์ องค์ความรู้จากงานวิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่นำไปใช้ประโยชน์และถ่ายทอดสู่ประชาชน							
องค์ความรู้ที่จำเป็น : องค์ความรู้จากงานวิจัย ที่นำไปใช้ประโยชน์และถ่ายทอดสู่ประชาชน							
ตัวชี้วัด : ๑. จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม ๒. ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม							
เป้าหมายของตัวชี้วัด : ๑. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของกลุ่มเป้าหมาย ๒. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐							
ลำดับ	กิจกรรมการจัดการความรู้	วัตถุประสงค์/กิจกรรม	กลุ่มเป้าหมาย	เป้าหมาย	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
๑.	การบ่งชี้ความรู้ /การประชุมเพื่อกำหนดประเด็นความรู้	๑. เพื่อกำหนดแผนการจัดการความรู้ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ และกำหนดแผนการดำเนินงาน ดังนี้ ๑.๑ ประเด็นความรู้ ๑.๒ เป้าหมายของการจัดการความรู้ ๑.๓ บุคลากรกลุ่มเป้าหมาย ๑.๔ ระยะเวลาการดำเนินงานตามแผน ๑.๕ ผู้รับผิดชอบ	คณะกรรมการบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำนวน ๒๐ คน	ประชุมอย่างน้อย ๑ ครั้ง ๒. มีการกำหนดประเด็นอย่างน้อย ๔ ประเด็น	ธันวาคม ๒๕๕๗	๕๐๐	ปัญญา คุภค

ลำดับ	กิจกรรมการจัดการความรู้	วัตถุประสงค์/กิจกรรม	กลุ่มเป้าหมาย	เป้าหมาย	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
๒.	การสร้างแสวงหาความรู้	๑. รวบรวมข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผลการดำเนินงานของคณะ/ หน่วยงาน และการดำเนินงานของ มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ๒. จัดกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยน เรียนรู้ประสบการณ์ การสร้าง งานวิจัยเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ ”	๑. หน่วยงานที่มีการนำ ผลงานวิจัยไปใช้ ประโยชน์ ๒. นักวิจัย ๓. ผู้ประสานงานวิจัย ๔. ผู้ประสานงาน ประกันคณะ	๑. ตัวอย่างการนำ ผลงานวิจัยไปใช้ ประโยชน์ อย่างน้อย ๒ เรื่อง ๒. ผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยน ความรู้ ๓๐ คน	กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗	๖,๘๐๐	นาวิณี สัตย์ตั้งใจ
๓.	การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ/ และการประมวล และกลั่นกรองความรู้	๑. รวบรวมความรู้ที่ได้จัดทำเป็น เอกสาร/ แบบฟอร์มในการ ดำเนินงาน ๒. นำเสนอขั้นตอน/ แบบฟอร์มการ รวบรวม รายงานการนำผลงานวิจัย ไปใช้ประโยชน์	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย และนวัตกรรม	แบบฟอร์มการนำ ผลงานวิจัยไปใช้ ประโยชน์ 1 ชิ้น	มีนาคม ๒๕๕๗	-	นาวิณี สัตย์ตั้งใจ
๔.	การเข้าถึงความรู้/ การแบ่งปันแลกเปลี่ยนเรียนรู้	๑. นำแนวปฏิบัติที่ดีมาจัดทำ ขั้นตอน/ จัดทำแบบฟอร์ม ๒. เผยแพร่ในเวปไซต์ ๓. ส่งแบบฟอร์มการรวบรวมข้อมูล ให้คณะ หน่วยงานนำไปใช้	๑. นักวิจัย ๒. ผู้ประสานงานวิจัย ระดับคณะ	เอกสารเผยแพร่ใน Websize ๑ เรื่อง	มีนาคม ๒๕๕๗	-	นาวิณี สัตย์ตั้งใจ ปัญจิรา ศุภกุล นิตยศรี วงศ์ สุวรรณ
๕	การเรียนรู้	สอบถามผู้ประสานงานวิจัย/ผู้ ประสานงานประกัน ของคณะ หน่วยงานเพื่อติดตามผลการนำ ความรู้ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดี มาปรับ ใช้ในการปฏิบัติจริง	๑. ผู้ประสานงานวิจัย ระดับคณะ ๒. ผู้ประสานงาน ประกันระดับคณะ	รายงานสรุปข้อมูลการ นำผลงานวิจัยไปใช้ ประโยชน์	เมษายน ๒๕๕๗	๕๐๐	นาวิณี สัตย์ตั้งใจ